

ταξε λαους ημιν και εθνη υπο τους ποδας ημων' 5. εξελεξατο ημιν την κληρονομιαν εαυτω, την καλλονην Ιακωβ, ην ηγαπησε. (διαφαλμια). 6. ανεβη ο Θεος εν αλαλαγμω, Κυριος εν φωνη σαλπιγγος. 7. ψαλατε τω Θεω ημων, ψαλατε, ψαλατε τω βασιλει ημων, ψαλατε. 8. οτι βασιλευς πασης της γης ο Θεος, ψαλατε συνετως. 9. εδασιλευσεν ο Θεος επι τα εθνη, ο Θεος καθηται επι θρονου αγιου αυτου. 10. αρχοντες λαων συνηχθησαν μετα του Θεου Αδρααμ, οτι του Θεου οι κραταιοι της γης σφοδρα επηρθησαν.

Πεντηκοσταριον

Την ωραιότητα της παρθενιας σου, και το υπερλαμπρον, το της αγνοιας σου, ο Γαβριηλ καταπλαγεις, εδσα σοι Θεοτοκε· Ποιον σοι εγκωμιον, προσαγαγω επαξιον; τι δε ονομασω σε; απορω και εξισταμαι· διο ως προσεταγην δω σοι· Χαιρε η κε-
χριτωμενη.

*

Αναστασεως ημερα λαμπρυνθωμεν λαοι· Πασχα Κυριου Πασχα· εκ γαρ θανατου προς ζωην, και εκ γης προς ουρανον, Χριστος ο Θεος ημιας διεδιδασεν επινικιον αδοντας.

*

Ορων σε παλαι ηλιος ξυλω κρεμαμεγον, Λογε το φως συνεστειλε, και εδονειτο η γη απασα· νεκροι εξανισταντο, νεκρου γενομενου σου, παντοδυναμε.

*

Ωραιστατος ταφου αντειλας, ως νυμφιος εκ παστου, ωραιοτατε Λογε, και ελυσας, το του Αιδου αμειδες και δεσμωτας εξηρας, συμφωνως κραυγαζοντας· Δοξα τη δοξη σου, Ιησου ο Θεος τη εγερσει σου.

*

Ως υδατα θαλασσης φιλανθρωπε, τα κυματα του βιου χειμαζει με· διο, ως Ιωνας σοι κραυγαζω Λογε· Αναγαγε εκ φθορας την ζωην μου, ευσπλαγγχε Κυριε.

Βιτσεντζος Κορναρος, Ερωτοκριτος Α 866—90, 1077—85

Απ ο,τι καλλη εχει ανθρωπος, τα λογια χουν τη χαρη
να κανουσι καθε καρδια παρηγορια να παρει,
κι απου κατεχει να μιλει με γνωση και με τροπο,
καγει να κλαισιν και γελου τα ματια των ανθρωπω.

*

Τα ματια δεν καλοθωρου στο μακρεμα του τοπου,
μα πλια μακρα και πλια καλα θωρει η καρδια τ ανθρωπου·
Εκεινη δλεπει στα μακρα, και στα κοντα γνωριζει,
κ εις εναν τοπον δρισκεται, κ εις πολλους γυριζει.